

Inngangur að ritum Ólafíu 2. hluti

Bjarni Benediktsson – Handrit – 1957 – Ólafía Jóhannsdóttir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-6, Örk 10

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

47)

þegar heim kom, tók þessi upp
sin fyrri störf og sinnt: ~~er~~ bindindur
störfumum met einu meiri áhuga
en áður. Því gefk: lit met
Sigrun binnu A. G. í laugum og fleirum
um at sitja fyrri mössum,
en þeir stúta inn í vinveitingu
hús og veypa at kelfa þá af
því. Gullberg veitingamatun fekk
best lögmann vit þeirri fyrirsæt,
en þannit var felt in vildi:
„Gfirtthinnur“ þar sem eini
verður sit at þann (gjörðan þoli)
hafi brot: þeim lög, ~~---~~
eta þarit vit fyrri þann takmök,
sem met löggjöfinni eru sett
því lögmaturu gerðum í landum
þessum. --- í máli þessum
en ~~to~~ --- hvarki gefit þat at
sök, at þann hafi varðat þinn
því: - ni varðat almenningsþví.

48)

Áttan þessi mun það þá
á göllum "einnig oft hafa komið
drabbenum einum til þess að slá mitt =

Til vitböku þessi störfum
þann þátt, at veturinn 1901-1902
tók hún at flýta trimm-
lendi met þeim S:gun þinni
H. G:slasyni og Fritriki Fritriks-
syni: Tann þessa hrisinn.

Þá þessum: hún einnig sjúka
og ~~þá þessum at sí þessum,~~
~~þá þessum hún taldi sig seta)~~
þá: ríka áhersla á at hljóma
þessum.

Þá júlímánuði: 1902 þá: at
þá þessum þann þá þessum
þann þessum og dó: júní
1903. 5: þá andlát þessum von
þá þessum orðin svo þessum,
at hún hildu sig mest þá,
þessum eftir von þessum.

Þláfa ritist ~~hva~~ til miðstjórnna
 Gleitabandsins, sem sent hafði: þenni
 150 kr. aukveittis, þegar hún vort að
 kalla störfum í Norvegi. Þá átt var,
 að hún skyldi störfu þynni félagsit
 þátt, sem hún átt: Þenni var átt
 að fara til Norvegs og vera þar
 fram í haust, en ritan þar sem
 um sendist. Frá Reykjavík fór Þláfa
 hvar 17. maí 1903. Á átt: elbi

áttan kvant til landsins: 17 ár.

Átt en hún fór til Norvegs
 átt: hún heinas þing Gleitabands-
 ins, sem haldit var: ^{í Síminni} Gerd Kild

hún þangst yfir Skotland og
 fór átt til Englands met ritdiöl
 í París, þegar Gerdur Lundin
 var lórit. Þá sítillok fór hún
 til Norvegs. 3

Þá ~~þá~~ bláafrítt
 var þá sagt frá
 þvi, að hún væri
 allan af landi
 þáttan og þáttan
 hún þá semilega
 elbi átt rit þynni
 jafn-þangri þrott þvi
 og vænn vort á,
 þvi að hún

52)

Trelaese

öþörfu í mat: . Fugri lestun sinn
helt í lafa vit mikla ~~avísir~~.
sinn og rátt gert holt: veiri

A heimili ~~Trelaese~~ [þar annað
vit. þar] vort hinn þessi þessi

"vegisla, sem vorka vortu met
ortum list, at heilagan andi sam-
ford: mig "um mynd og um rétt-
lat: og um dóm" (Joh. 16.8)". --
"þetta þar meir at höndum, þessa
mig vort: rist" veiri í lafa -

Um þessa myndir kvæti: ~~þar~~
heila í lafa mig. Þinn laust: at
alveg: í vinnit skömmu eftir
míjon og í nora vort at flýta
hana í sjúkrahús: Nitaróni,
þar sem hinn dvaldi í þessa
mánet: . Síðan kom hinn
eftir til Gtherö og dvaldi at

til at seija frá sögu og
bati og frá elki um, heldur
vísu til þess.

"Öll þessi - árin var þessi
námast gjöfingur en þó:
aftur bota, varð þessi at fara
nið og var lega sambær i mat
og gata sérstaks matar at:
En þessi uminn var sívalandi
og þessi ^{helt} stöðvæð
brifaskiltissu vit vini sína
vita veður. Þá er ljóst, at
þessi var þessi at veitgera
at helga þessum verst
stættu: þjótt þessum
brakta sína. Þessi þessi þessi
nið at þessum um, þessum
þessi skuli þessi,

Sítt af þessum þessum, er
sítt þessum þessum A. G. G. G.

55)

hefur birt, hefur hefur Dlafur
smítt niðra um trémal og hvat
gera megi ~~hvert~~ bristinni til
eflingar. Dlafur þessi þá t.d.
bakking met biblíu-tilvitnunum
og hefur at vaxnum mikinn
í heuga þess ítbreiddu hans, en
sér þó ekki: at gefa hann, þar
sem slíkt komi at gæmi. Spur-
lega telur hann þó, at þessi at
fara met þá, því at oftan er
einn sími vitan hann at því,
at Sigurbjörn geti sporað henda
gjald met því at komu bréfnum
sínum: um: umslög frá
Sigríðu Sigurdróttun, umbod-
manni hennar: Þeskjavík, vin-
koma ~~þess~~ og þynnum vinnuþema
hennar, því at bréf hennar sé
bezt at er svo lítt.

56)

Um þessa mundað losa hvar
sig og vit alla sína skartgrip.
„Eg hlæst aldrei framur neinum
vit hafa þinnir, né neinum skart-“
sað - Dlafia vit Eise - vinnu þólk
sitt, en þat latti: hana at gefa
alt sitt hvern skart. Hvar fór sínu
fram og velturum efti - at hvar
fór frá Eise, segir hvar hildur
Pétursdóttir, at hvar hafi gefit
sér - og hvar sita samt mótun
sínu met sam þykki Dlafiu -
hvar, sem þorbjörg Þóstra
hvar hafi: hvar. At þessa
veg vildi Dlafia losa sig vit
alt þessa heimans þjóð og
hvar: um þat sitt, hvar hvar
hvar gati: best þjóðat gati
sínum.

Vit mikla efti - sjá Eise - hvar

X Bet:st i um á s. 57.

"Fyrstu tildrögin að stofnun Hvítabands-hælisins voru þau, að nokkrar fjelegskonur tóku árið 1904 að vitja sjúklinga að staðaldri í Ullevaals- og ríkis-sjúkrahúsinu, og þá sjerstaklega þeirra stúlkna, er höfðu kynferðisveikindi. Þær gáfu sjúklingum kristileg rit og stofnuðu gott bókasafn við Ullevaal. En brátt varð þeim ljóst, að full þörf var á að einhver gæti alveg helgað sig þessu starfi og stutt stúlkurnar, sem komust aftur til heilsu. Báðum við "herra uppskerunnar" að senda oss "verkakonu", er fær væri um það. Um jólin 1908 kom til okkar íslenzka konan, Ólafía Jóhannsdóttir. Hún kvaðst nú vera farin að ná sjer svo aftur eftir langvint heilsuleysi, að hún gæti farið að gjöra eitt-hvað til gagns, ef hún hefði hugmynd um hvað Guð ætlaði sjer sjerstaklega að starfa. Þá sáum við, að Guð hafði sent okkur hana, og skýrðum henni svo frá þörf vorri og þenum. Hún leit á þetta sem köllun Guðs, fluttist til borgarinnar og hóf starf sitt 3. febrúar 1909.

Við hefðum ekki getað fengið neina konu betur fallna til þessa starfs. Henni var svo vel lagið að skilja fólk, uppgötva góðu kostina og ~~xx~~ vekja vonir vonarsnauðra.

Ólafía gaf þeim mat og kaffi og ljét þær svo fara að sofa.
 "Nú sofa þær sem saklaus börn", símaði hún til okkar fyrir hádegið,
 og ~~xxxx~~ bætti svo við: "Við megum til að fá héli handa þessum
 munaðarleysingjum". -

Sunnudaginn næstan eftir þessa heimsókn bað hún Guð að sýna
 á einhvern hátt, hvort það væri ekki vilji hans. Þegar hún gekk
 heim frá kirkju, áverpaði hana ókunnugur maður, og bað hana að
 segja sjer eitthvað af starfi hennar. Hún sagði honum meðal annars
 frá þessum þrem stúlkum, og kom þá í ljós, að honum var einkar
 ant um slíkt þjörgunarstarf, og hafði hvað eftir annað komið í
 hug að styðja starf Ólafíu, bauðst hann nú til að greiða 25 kr. á
 mánuði því til **A**tyrktar. Fyrir þær krónur ~~xxxx~~ leigðum við
 herbergi, sem nýbúið var að segja lausu á sömu hæð og Ólafía bjó.
 Þar komust fyrir 3 rúm, og ein stúlka fluttist þangað samdægurs.

Von bráðar urðu ýms atvik til að sýna okkur, að nú var
 hentugur tími til að ~~ráðast~~ ráðast í að færa út kviarnar. Ólafía
 fjekk starfssystur, systur Louise Salvesen, ötula og kjarkmikla
 konu. Hún var sú, er fyrst tók eftir auglýsingunni um að húsið nr.
 35 við Löngugötu væri til sölu. Það var lítið timburhús, en því
 fylgdi góður garður og þar var enginn götuhávaði. Fyrsta gjöfin,
~~xxxxi~~ 1000 kr., kom frá frændfólki hennar. Óöfluga þéttist í

hússjóðinn. Drottinn hagaði því svo, að okkur voru afhentir allir innanstokksmunir frá hæli því, sem frú Nanna Stórjóhann hafði stofnað "handa starffúsum stúlkum", uppúin rúm og margt fleira barst okkur þaðan.

Síra Stórjóhann hafði verið fangelsisprestur, og Nanna kona hans var fyrsta konan í Osló, er hlynti verulega að kvenföngum, bæði meðan þær voru í fangelsi og þegar þær voru látnar lausar og áttu að sjá fyrir sjer sjálfar. Þar sem þetta væntanlega Hvítabands-hæli átti að verða arftakandi þess hælis, er hún hafði stofnað, og halda áfram starfi hennar, þótti vel við eiga að kenna hælið við hana. - Er hælið kallað enn í dag "Nanna Stórjóhanns Minne".

Ungfrú Signe Duch bauðst til að lána okkur 1000 kr. vaxtalaust, og seinna gaf hún þær alveg. Enn vantaði rúmar 3000 kr. til að geta fullgert húsa kaupin, húsið ~~xxxxxi~~ kostaði 8000 kr., en það fækst ýmist í gjöfum eða hagstæðum lánum. - 15 desember 1912 gátum við haldið vígsluhátíð hússins. Sá dagur gleymist ekki. Andreas Lund, fríkirkjuöldungur, sem nú er nýdáiinn, hjelt vígsluræðuna. Michelet guðfræðisprófessor, tengdasonur Stórjóhanns, talaði um fyrra hælið og samband þess við þetta nýja hæli, sem hann bað Guð að blessa. Ólafía Jóhannsdóttir talaði síðast og minti á, að þegar Drottinn segir: "Jeg vil", þá er hann óháður veikleika vorum.

Hún varð nú forstöðukona, eða rjettara sagt "móðir" hælisinga. Fyrsta árið (1913) fengu þar 140 stúlkur hússaskjól í 1492 daga, og árið eftir var aðsóknin mjög svipuð. Flestum þeirra var útveguð vinna, og ýmsum hjálpað heimk til sínk upp í sveit, eða útveguð sjúkrahúsvist, þegar þess þurfti. Hvítabandakonurnar og ýmsir fleiri studdu starfið með föstu árstillagi, og ófriðarárin voru oss sendar miklar matgjafir.

Í janúar 1915 veiktist systir Ólafía, og varð því að sleppa forstöðunni á hælina. En hún fluttist ekki lengra brott en í næsta ~~kúkk~~ hús, nr. 37 í sömu götu, og studdi forstöðukonurnar, sem komu hver á eftir annari næstu árin, með kærleika, góðum ráðum, og fyrirbæn. - Og alt af hjelt hún áfram að vitja sjúkra, fanga og margra annara bágstaddra, ótalmörgum til blessunar að ýmsu leyti.

Þegar bók hennar, "Aumastar allra", kom út árið 1916, vakti bókin bæði eftirtekt og hjálpfýsi margra, svo að gjafir streymdu til Ólafíu til þjörgunarstarfsins. En fórnfýsi hennar og óeigingirni var sém við sig, hún vissi, að hælið okkar var orðið of lítið, og þá þótti henni sjálfsagt að leggja allar slíkar gjafir í "hússjóð", svo að hægt yrði að kaupa annað stærra hús. - Sama ár tók bæjarstjórn að styrkja heimilið með 500 kr. á ári, og árið eftir

veitti stórþingið því 1000 kr. ársstyrk, og hafa báðir þeir styrkir haldið áfram síðan.

Þegar Íslendingar í Osló hjeldu sjálfstæðishátíð sína árið 1918 hjá Ólafíu Jóhannsdóttur, þá voru henni afhentar 1000 kr. að heiðursgjöf. En ekki fækst hún til að hagnýta sjer það ~~xjxk~~ alt sjálf, þótt efnin væru smá. Hún lagði 750 kr. af þeim í hússjóðinn. ~~xk~~ Bæði þá og endranær sýndi hún í verki, að hún hugsaði meira um annara hag en sjálfrar sín . . . "

Blomi - um mætt á 0.57?

1.

XV

Kæri vin!

..... Nú hefi ég verið 2 vikur hjer í Osló, og verð hjer það sem eftir er vetrarins, ef Guð gefur mjer nauðsynlega heilsu og krafta. Jeg held að þú mjer sje óhætt að segja, að það sje samkvæmt hans vilja og ákvörðun, að jeg nú er komin þangað, og að hann hafi úthlutað mjer hjer starfi. Jeg geng dálítið um ~~á~~ daginn fyrir Hvítabandið, sumpart á ríkisspítalann og Ullevoldsspítalann, sumpart á heimilin og um göturnar til að reyna að hitta þær, ~~xxxxxx~~ sem hafa gjört syndina að atvinnu sinni. Jeg er alveg sjálfráð, og get unnið eftir því sem kraftarnir leyfa. Þegar jeg var ~~xxxx~~ beðin um þetta, sagði jeg, að jeg kæmi að eins og til þess að gjöra þetta sem tilraun, svo sjáum við hvort það væri Guðs vilji, eftir því hvort hann gæfi mjer náð og krafta til þess. En jeg er engu lakari, síðan jeg byrjaði þetta. Guð hefir hjálpað mjer til að vera ányggjulaus um ~~xxx~~ þetta allt, og hann hefir greitt veginn þessa daga sem af eru. Jeg get með engum orðum sagt frá hans miskunn og líknsemi. Nú eru rúm 5 ár síðan ~~á~~ jeg lagðist alveg frá því starfi, sem jeg hafði þá fyrir Hvítabandið hjer í Noregi, og jeg var viss um, að jeg aldrei framamundi vinna beinlínis í þess þarfir, jafnvel

þótt jeg fengi heilsuna aftur. Öll þessi ár, síðan jeg fór aftur að hafa fótavist, hefir Guð gefið mjer vini að koma til meðal þeirra, sem hafa verið sjúkir og sorðitnir, og mjer hefur fundist þetta verk vera mjer atlað af Guði, og hve margar blessunarstundir hefir það ekki veitt mjer. Það hefir átt sinn þátt í því að tíminn hefur liðið svo undur fljótt öll þessi ár. Nú hefir Guð lofað mjer að vinna fyrir Hvítabandið einmitt á því svæði, sem jeg allra helst mundi hafa óskað mjer, hefði mjer dottið í hug að möguleiki væri til þess. Nú hefir hann gefið mjer þann verkahring, sem nú virðist samboðinn þeim kröftum sem hann dag frá degi gefur mjer. Er ekki indælt að fá að vinna þetta verk meðan heilsan ekki leyfir að hugsa til heimferðar? Jeg fer mjer ofur hægt, bý á rólegum stað rjett hjá Sct. Hans Haugen, hvíli mig lengi um miðjan daginn og kem heim kl. 6-7 á kvöldin. Hefi nú nokkurnveginn raðað niður tímanum alla daga vikunnar, svo tíminn er allur bundinn. Jeg skoða hvíldartímann líka skyldutíma, reglubundin niðurröðun á tímanum er vissulega holl og happasæl fyrir allax, þegar heilsan er lítil, verður hún að lífsskilyrði."

58)

Met þessu bók þú starfið í þessum
: Ísli eruð þú og þú hefur hjá þessum
falls. "Leiðir þessu eruð þú
miðstöð þessu, sem : Norvegi
vorum, og þú þú þú þú þú
félagskerfi þessu, en uppi voru
haldið um nokkurra ára bil, og
nefndist "bandur". Þú þú þú
þú þessu þú þú þú þú
sigur þessu þessu : Norvegi
þessu þessu þessu þessu
þessu þessu : þessu þessu
völdisins 1. des. 1918.

~~Þú þessu þessu þessu~~
völdisins
: Þú þú þú þú þú
starfsemi" við þessu þessu
1915 hefur þú þessu þessu

59)

en áður. Þá hefur ^{hinn} ritat ^{etna} lókit
vit at rita bók sína ^{sumastar allra} "Dæll ^{ullþykki} ^{ni bók} ^{lífti}"

Sjá bók

þinn ^{hinn} ^{sínt} vakt: niðla atlygdi þessa ^{hinn}
þann vit, á árinu 1916. Þessi áttens
: Norðri heildur líka : Danmörku -
og ~~þess~~ antíttat á Íslandi. Þarf ekki
at fjölskrá um hann, þar sem
hinn er greittur : þessa riti.

Útkoma bókarinnar vart til
þess at veðja meiri atlygdi á
starfi: Íslafur en áður, ~~þess~~

en drept á fjölskráningu þess
: skýrskil - bók: Hvíta bandans leiðli
þei at þannan. En þetta vart
línum til þess, at ~~at~~ Íslafur
vart ^{á mi} efti sött dæll þessur
~~þessur~~ og mi gat hinn gefit
sí - þinna til þess, sem
hinn hefti: ekki gert árum
þannan.

Þann hild Brethville Jensen segir :
 grein, sem þentur er upp : rit :
 Miriam D. volds frá einum slíkum
 erindi. Þá er minni, at þat hef-
 verið flutt : Piper vika - þingjumi, og
 hefti greina höfundur ^{af þum} þess
 "De uthebe harte" og ortið mjög
 hefur af þessu, svo at þat vænt
 ekki eftir litlu. En þess vænt
 ekki þessi vandrættum, - ekki leit
 á þessu á þessu en í þessu hefur
 þessu þessu sína æðernlega. Sjálf
 þessu greina höfundur þess vænt
 at vita nítu þess, sem í þessu
 vænti. Þessu er undraðun þessu :
 sést. blöt 1-5.
 [Þessu þessu þessu]

61)

'Dlafia

~~þetta~~ hilt elski atvinnu fyrir bestra helldu
talat: vit unga og gamla um ábyrgu
með sér. Þeir höft: mikinn ábyrgu
fyrir sameiginlegum félagskorp
brist: leysi kvenst i deuta og verk-
smitju kvenna. I ft komu hiru líka
i friðbotns bólaun i þinnu. Þessu
væra talat: hiru um ábyrgu með
sinnu og minnst þess líka, at hiru
sagt: at hafa ^{setit} ^{meit} ~~verit~~ þjá Mund
drotningu: komuþhölliun: i
fugra strit: þessa erfitt var um
upplitun og vora þar þá á samt
öðrum ^{ábyrgu} ^{þingum} at líkvar störfum
A þessu veg ungerðit 'Dlafia
unga og gamla, lítaka og ríka,
háa og líga, alla sem jafningja.
Stöðust þrá: hiru samt at

komast heim til Íslands. Þessi
 hefti heitran heimi þat ekki,
 en það vort loks in því. A
 lit:mi kom þeir vit:
 Danmörku, heim sött: Askov
 og tók þar þátt: lagningar.
 hátt yfir endur heimt Sutar.
 Göt lands. "frann dag" skrifati.
 þeir "vildi" og þessi heitran vera
 en: Askov, þar sem og heitran
 þessi þessi þessi árum svo
 morast andvortit yfir Sutar.
 Göt landi".

Þessi 31. júlí kom þeir aftan
 heim til Íslands. En þeir
 hefti: morast þess. Þessi þessi
 sezi þeir svo:

63)

" Utdansveita, holvæsi og gar höfnum
vit ferast og umfram allt höfn met
borgarsjuna, sem skipin geta laust
upp at. U:5 höfnum einnis ferast
morgun fyrir götum og nokkur allt
of þinn hús. Þvo er þitt at
byggja þei vísileg kvikmunda-
hús, sem og hef: at eins séit
at utan. Flug vil þliggur þeint
af þi- þannum met þar þessa og
þorstatu eru 30 krönum þvinn
þinnu minnitna þleg þert. Þg
þalfi þis höfnum vit ferast met
þvinnjandi musik, sem þliggur
mann at þeg vit á götum.

Stömunu þessa, þalvæl þó at
þar séu þannu til ára sinna,
i þessu þessu silkiþökum og
þannu þvinnu - sem þetta þer
þó þóttu utan. Þvinnu eru þledda
at þi rituðu at þvinnu - þvinnu,

átröð : íslensku þeirri og síðri.
 efri og gullbaldurum upplétt.

Þessi er krattilest og best mætt,
 andatri og gullþeki ásamt almennri
 afneitan og vandröð. En svo er gull-
 þessi at þakka, at þessi á nokkra
 af sínum einni þess.

Þessi þessi - öðja þessi þessi -
 þessi þessi. Þessi þessi þessi
 vel þessi þessi af þessi þessi
~~þessi~~ og þessi þessi.
 Þessi þessi þessi þessi.
 H. U. F. M., og þessi þessi
 þessi þessi þessi þessi þessi
 : þessi þessi. En þessi
 þessi þessi og þessi þessi
 þessi : þessi þessi þessi
 átröð þessi þessi þessi
 en þessi þessi, at þessi þessi

65)

A heimili þeirra
 dróldi hin sektugasta
 afmálsdag sínn. Var
 hin þá svo lesburta,
 at hin gat ekki
 tekið í mót: gertum,
 en erfða skrá sína
 sœndi hin þá og
 hélt frá Thoroddsen
 í þennan um. H. v.
 aðleiddi hin lítala
 í Reykjavík og Yfirka.
 bændit hin at nokkrum
 þjóri leðum.

Um þessu ummælin
 þjót: með því d lalía
 mýg og - von um
 betra mót: flutt:
 hin frá Thoroddsen
 um.

„Mening bets söta.
 hjannet“, þangað
 sem hin von flutt
 at Lovisen berag - gíðra húsinn

þenst af bjó 'l lalía hjá fört:
 labni Thoroddsen og 'dunn þann þess,
 frúsyntu ^{henna} ~~singis~~ og vin þann. / 1/2
~~heitan henna brætt: flutt: hin~~
~~var stótt til H. S. Haussonar kaupmanns~~
 og þann þess. Síðan flutt: hin
 heim til Góins Magnússonar þor-
 sat: ríð þessa og þann þess frá
 þóru, dóttur Góins hálfidómara
 Pítarssonar og systur Elín þessa
 að þess vin þann henna. Þá brætt: st
 d lalía svo, at hin þenst: sei
 at þora í mig til Noregs, þá
 sem hin ískat: at komast í
 Lovisen berag þítala.

“Síðan fór hin H. Jónsdóttir 1824
 en ~~þá~~ dó H. Jóns: sama á á
 spítalanum, sem hin þjót: at
 komast til. Þá hin þá: hún dró
 heimur norður Krústytra sína, sem

66)

hinn loft: bundist krausturum
hinn dem vit.

hik heiman var flutt til Islands
og jortat bei met vit hofur og
loft vit blitna á framken heiman
þouþjangan ^{er} þessu hinn loft: gjölf
í skot elti.

þessu þouþjanni: lands-
þouþjanni norðka heymtan um
lit blafin og at hinn yrt:
elki yrtin: Norðgi, þóru
moldkni þeirra vit: þouþ-
gjörtin og gjörtin met þessu
hinn dem blömutan bet á litilli
hest seta hang og átt: þetta
at vera "minni þouþjanni" ^{þessu} heiman
þi þouþjanni ^{islandskir} þessu
veglegan þouþjanni á gjörtin heiman
: þessu þessu og norðka þessu heiman

67)

létu ára andlitsmunnur þennur.
Bessi hefur Kristinn Þennur.
Væ ~~seu~~ ^{hinn} meist var þessir utan Völu.
[brotstíttur]: Íslo og afhjúpt
var í Álpa hinn 16. júní 1930,
samtímis þess þessa Alþingis lík í in var
haldin í Íslandi.

691

merkilegri er þarf, þessa undan er
skiltu þorasi landsins helga!

því að þat var einmitt: þarf
sem Galvin vann sitt starf. Þá-
þat: Íslafir í Galvin er og stöðfest
í öðrum heimildum.

Þetta ~~þá~~ levari í þáttum frá lítlu
þrívinnu alltaf eftir, að hvern
veður þessi undan þat inngæmi
1903, segir, að þáttu þessi
þing undan tæka fullvörðingun
um þátt: manna leys skilvinnu
í þrívinnu efnum og út í hverja
villigötu skilvinnu ^{þessum} leit:
men, þá hefur hvern að þat
hæðit í þessum at veður at
skilja þessi efni ^{þess} þingta þess
til menningu eftir ^{þess} þessum
skilvinnu þessum þessum.

70)

Miriam Davold hefur og dót í
þeim einnleika 'döfin', at hún
heft haft einvoklega gaman af
at „diskutera“. „Hún vort aldrei
þveitt í at vata um efni, sem
hún heft: áhuga fyrir“. „Þessust
er, at hún heft: ekki ávins
gaman af at tala um þau
heleður og at leysa um
þau.

Þessvegna heft um leysun in
um ekki hvi einn hana aldrei
: þrið: „Hún heft ekki fundit
fullnægjur: ríki „hinni evan-
gelísku hitkersker“ ríkis kirkju-
~~þessvegna leysust hún~~
Hítker verri þykki henni þó
kaþólsker. Efti at hún
hefur 1960 lesit bók Chingus
á dönsku „Katholicismen
afstöret“ skrifa hún Síson.

binni A. Gíslasoni, ~~sandi~~ konum
 bókinna og biður hann að sjá
 um, að sem flesti lesi hana.
 Sérstaklega óska hvar þess, að
 hvern kaþólska vin hanna fröken
 Guðlaug Arason fái að lesa
 bókinna, því að „kaþólskan er
 brátt-les, og hvar hefur brátt-lest
 lesi á að smeygja sér um hjá
 fólki. Þeg vil heldur, að mun
 sér afreitarar er kaþólski,
 því enginn heldur og eigi brátt-
 met að lesa ^{at} þessara samræðum
 er þess, sem hafa lært að,
 þessara þetta afskreminn hvars.

Engar sömi eru af því, hvort
 fröken Arason les bókinna, hið
 er víst, að hvar hefur trúast við
 kaþólskanum til dauða-dags.

7h)

Í þessum heilt hversvegan áfram leit
sínum. Þess skipt hvegt: hein, at læsm
in vori: friðkerkjum, síðan hjá
baldistum og lokar hjá Galvinstum,
þó at hein af lagkvannisatvítum
vildu halda samstarf: vit heina
litkensken söfnut: hein og í Noregi.

~~Þessundarskipt~~ því verður ekki neitat,
at trémalshótanin í þessum heila mun
semu gert herra ein sigurri en alla.
Hátt er til: þó, sem þess Björnsson,
ein besta vinþona heinn: Noregi
sagt: : -- -- tré heinn og lífrskotum
leiddur herra á brant, þó sem ekki
verður smítt vit, þó sem halda verður
veginu ~~þess~~ beint og hart til
hvat-legra dóms um hótanin annars
og þess ~~þess~~ alstötu til gert.
dómsins. Þess sagt: oft: "Þess hat:
er í þess legt", hein í veigunlegra, eilífur

T3)

kvæði, sem áttu at afplána
þess glæpi sálvarinnu, voru dæmt
á kvæðna strax bei á jörðinni
efti þeirri trúna-berningu,
sem hún jätati:

Stundart ^{lituati} þetta listar á
þess vegna talar hún
um, hvort hún hefði verið öf-
skiljanlega von og dæmalaut
hæðbrigða, væri en afþakmann-
inn: Akershus, ~~þess~~ og
skjningin á því, at henni hafi
ekki þyrst verið öll þessi einn
vaska ljós, von, hve atli sjálfm
hennar von afskaplega spilt.

Dómarni um at ra even mildis-
þess þinnast einn dæmi, at
hún tali kuldalega hvort þá
illa um neðurnu ^{váknandi} manni.
þess ströngu brötu vera það
at verbum at hún skilur ekki
neut at líta ni á rétta brant: trúnaðinn

~~Þess~~ þess t.d. at af
þess dæmi á Islandi ~~tali~~
þess ^{henni} jeta einn minnis-
statinn nema Mathias Gochmann,
sem hún minnist met brifningu
þá eskudögum, þá at þess þess
hann væri niðri ölika ströng-trúna
at: hennar, en hún ritati þetta.
þess ávitan sein hún heldur
Haraldi Níelsson þess andlín
hann. Þess þá hún at einn vit
þess þess A. G. þess, hvort ekki
þá hvort at tala um þess þess.
þess: alinnu einn þess þess
at, en þess at þess um skilríka þess
við Harald þess þess, at hún þess þess
þess: þess þess hafi á einn þess

75)

og er raunar ^{annat} flestra
 : þeim kofla kvæðis,
 sem ~~þetta~~ ^{þetta} vel lýsir
 lífs- og dæmdu þess.
 og þessir eru þessir.
 at mænt er um
 tilviljun at ræta.

meira á ~~þess~~ lífi þess er þessum
 þessum gjaldgjafi sem um þess
 er, þá verður at benda á, at
 þess er valin upp í um þess
 þess sem þess-þess var vissur.
 þess höft : þessum.

Þess er annat mál, at þess þess,
 sem um er talað, var af þessum
 þessum og lét sig málþess þess
 mál og skifta. At er um vikið at
 þess, at : gjaldgjafi þessum þess
 þessum autgjafi þess af þess
 um á þessum þessum þessum
 þessum þessum og málþessum.
 Þessum þessum þessum þessum
 þess þessum. Þessum þessum
 þessum þessum : þessum þessum.
 þessum þessum, þessum þessum þessum.
 þessum þessum ^{þessum}, at þessum
 þessum at vera gjaldgjafi þessum, um
 þessum at þessum þessum : þessum
 þessum. Þessum þessum, at of þessum

76)

hlýta allir menn at vera góðir
 því at alstata er náttúran lögn
 og öllum þessi þagust á erbu.
 stöðvann sinnum. En at eins örfárum
 hinum nestan segir Þlafia sjálf:
 "Gleberi um vita veröld er hið
 upprunnalega, þveina etli mannsinn
 jafngrö:ð hinum svipmiklu
 náttúru og á Íslandi". Síðan
 þar hefur ein þetta mörkun
 fleiri, þögnun orðum.

Þegar Björnsson segir og frá
 því, at Þlafia hefur: Noregsdröf
 sinni verið stjórnað lofsandi.
 Þessu þessu löf þar landsvinnu.
 Sí ~~þessi~~, er hin þess sjálf, þessa
 þess ein þessu sat á Steinþeni
 þess, og ^{þessu} þessu mörkun þessu
 þess þessu hefur: afi og átti
 at fara mat, : Dani og Þessu
 þess þessu þessu til orustu,
 þess þessu þessu. Þess segir at

L. Þessu

771

vísu : bréfi til Sigur Björns
A. Gíslasonar 1909, at skyldi-
leikinn : Drottari beiði fortan
saman en nokkur önnur bönd,
en þá sýnist hvern hafi þitt
Bjarna frá Vogi og segir „mei
er svo vel til hans“ þat var
rétt efti at kóbist lofti at m.a.
þynni forsjá og Bjarna at fella
„upp kastit“ 1908. Þá er hvern
sitasta árin dvaldi bei heima
bætt hvern t.d. eitt sinu til sín
forældrum mínum og öðrum
gömlum ^{vinnu sínum} ~~þingum~~, en
hvern ~~þingum~~ ^{þingi} vísir um, at
allir höftu áðra skotanni
í tréna efnum en hvern. Enn
at sitan lík hvern á alls-oddi,
viljast: upp gamlan minningu
og gæst: at gæmi sínu. Hvern
og hafa veit þá lættu hvern at
minnst alls eðki í þá tréna

781

L: þessi merkingar,
sem hinn notat: hinn
ritari er

vit þá af gömlum kunnisgjuss,
sem hinn vissi, at ekki væru
„brúðbönn“ Len vildi þá halda
vináttu vit.

þess ber og at minnst, at
fréttist í latín Íslandisnum til
handa þessat: ekki á vináttu heppa
til Dana, svo sem sést af fögn.
at hennar yfi þvi, at mega
dúgjust á Askov, þessa faqnetar-
hátit in yfi endur beint lútu.
Götlands var halderin frá.

Í latín lít sei og augan veðinn
ein gömga þessat um stjörn-
skipulegt sjálfstát: Íslands.
A þessa hennar þvinn mentum og
jáfrótt: þvinn og fram lörun
í biskop þvinn á þvinn veit list.
þvinn þvinn þvinn hennar þvinn
og þvinn fram: þvinn, sem
þvinn veit um stöfu þvinn veit
þvinn: Danmörku þvinn veit.
at þvinn veit: þvinn „mikit til

Þlafia hefur frá upphafi haft eitthvort
 översislega get þekkt vit sig. Þá hefur:
 hinna öldun heftan fyrir: J: fag.
 sem Þlafia sjálf hefur og var svo
 mikil, at hrisbændurum faust jafn-
 vel sög um, en varumart einleiki.
 Þar hefurumma öbrenna, en söm hana
 í fyrsta skilt: í kirkin á Blakka-
 fellstut, segja líka sína sögu um
 översislega götlike, sem af henni staf-
 at: þar at sjálf skirri hin þar
 öðrum vísu. Sama en um ástríki,
 sem hin hlíttu hja sí öskuldu
 fólki, sem hin dvelur mest þar
 í Engu og Flatu, J: náttan, sem
 hin skapan sína og umkomu-
 þar: Danmörkun og Noregi, og
 síðan: Þandavíkjunum og í
 Þarabandi en og mest löðrunum.
 þar þar, sem hin metur mest
 hja öðrum ~~öðrum~~ hja henni festu
 sí: minni, segja og mikil til

um etli beurnar sjálfra.

Af einhverjum ástættum fór þinn,
 ungmennurinn, að leysa um þat eftir
 drottningu á Breiðabólstað: Fljóts-
 hlít á heimleið frá foreldrum sínum,
 "hvat miðill vandi væri að taka gestum
 vel, og eg átt: mér að reyna að
 gera afmála öllum, sem að gætt: þar,
 jafnlikt undir höft: ". Um Pétur
 Christinsson: Engar segin þinn:
 "Einn sinni kom fátök eldja til
 þess að leita svíta sturks hjá fötur
 þess, sem þá var oddvit: og
 minnst eg varla að hafa sétt al-
 rit legru vit tökun en þá, þessan
 hann þyngdi þenni í um gjafir og
 lauk upp þynn þenni stóla þursum
 og þaut þenni að komu inn.
 Enginn atalsmatan heft: getat
 leitt drottningu til setis af einn.
 þessari vinstingun. Eg óskot: þess,
 að allir getu sjátt þá stöddum
 sönnu með getni, og eg óskot:
 að en get: þat sjálf ". Um annan

871

hvarveina sinna : F lateg segin hvin :
" Sogni drengurinn, sem var af ára,
var svo góður vit alþýtu og fátækt
fólki, at eg veit slíks einsinn dæmi
sem drengur á hvars aldrum, alinn upp
vit alþýtu-vesti". Þá þegar í lögum
gjall veigir at koma in ^{þeirri} Lögfrjósin, at
stíkur.
: som þessum 1895 er at eins tveim af
L
hinna bændurisker gestum gefin blóm
og þeirri þritju glesunt, met þvi
at ná : smetri : nokkrar baldurs brá
og þá henni met afsökum, þá dæist
hvin at svo hinna bændurisker
vin þess sinna : " þat, sem gert
er vin stílkum minnum, er líka
mín gert. Meir er undi at þessum
fallaga blómum, sem vin þessum
mínna hef þess, er mí hef eg
líka í myndum af þessum, þvi at
eg hef sérstakan metur í þessum.
E. t. v. vart þetta sérstak-
atvika til þess, at í lögum var
1897 þat : vestur um hef. Met

94)

i Vitar og á Skóla vörðustig
11. Frá Engasja heimilinu,
dótturinn vit brósetum engastin
dótturinn vit jörðar föi fötu
heimum. Frá heim sökummi
á Njepsstat, Frá afeti heima
i Dóli, þessa heim föi heima
von ráðin i fyrsta skifti.
Allar eru þar ljúsingar
skrátar af meistara-höndum.
~~Þa~~ Þa vel blið heima og
meira heilust af óvinslögum
göllum í löf. Eje nánn verke-
stjórn ségi svo:
" Verkeftrátturinn, sem einn
sinni var heimi samferða
hálfrar stundar siglingar
til deusasar frá yttari
lit svo ummelt á eftir:
" Vita föi og þurfti
mörögum, en þessi i skulka
koma var gálatarta þonur,
sem og hefði kálat vit".

85)

"þetta er síðan ~~meir~~ merkilegasta mannskipti, sem er hefð
nóbena sínu lítt", hefur Devold
efti norskum hvern hvern stíðent,
sem lítt heft: í hvern: þetta
skilti.

Í hvern heft: meira til at vera
er gótleik og gáfu. Gvontvossja
er mótat ^{af} hvern besta: í-
lenskeri menninur. Í naga þjórn-
som hvern hvern rétti: laga sem
fulltrúa þessara í- lenskun
menninur, sem Nordmönnum
heft: á þen verit lítt hvern ^{lítt}
í hvern ^{þetta} þessi stórfur
göta, gáta ^{þjórnvæna} menninur þara
lítt ^{besta} aldri?
Í bók Devold er prentat upp
grein efti G. S. G. þar sem sein:
væðingur mit abba

Sí spurning hvern
at vera,

gróf gjalla sig:
annasta hluta evlendur
stór þorsvass

[Lítt í hvern
skorðala hvern]

„ Þessum liand á hjartat - hve
 mörg okkar gera þetta? Ufi-æðum okkar
 heggulega stofu, okkar góða vinnu,
 hord okkar, til at selja þinn í þessum
 innviðum sama inn til okkar og annast
 um þessum? Þæt gert: Þ þafía & þki
 einstöku sinnum, þessa þessum alt
 í einum datt þæt: þessum - nei
 daglega, vikum saman, mánuðum
 saman. Þ g of hverju? Af því
 at þinn okkar: þessum í dattlegu
 sál. Þetta er einmitt: andu
 þessum, einmitt svo þi þessum at

Andvitat er þetta skýringin.
 Þessum stöðugt & þi at þafía
 samfart: at um sitt ævspiltu at þi
 og at þessum gert: okki þessum
 þessum þessum þessum þessum
 at öll um þessum þessum
 þessum. Þæt er þessum, þessum
 þessum at þessum er þessum
 þessum at þessum so at þessum gert.

Samfart: at
 þessum um

